

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Περὶ «Μακεδονικῆς Ἐκκλησίας...»(!) καὶ ἄλλων «δαιμονίων»

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας εὐρισκόμενη σὲ ἀπόστασι ἀναπνοῆς ἀπὸ τὴν λεγόμενη «Μακεδονικὴ Ἐκκλησία Σκοπίων», καὶ ἐπειδὴ ὁ τίτλος τῆς, «Πρεσπῶν» καὶ «Ἄνω Μακεδονίας», περιπλέκεται μὲ τὸν «κλεμμένο» γεωγραφικὸ χῶρο τῆς γείτονος, γιὰ τὸ δικαιούται νὰ προβῆ σὲ τούτην τὴν δημοσίευσιν ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἐπὶ πλέον δέ, ἐπειδὴ ἐσχάτως εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπίθανες εἰδήσεις, ὅτι ἔγινε καὶ διάβημα (!!!) πρὸς τὸ πατριαρχεῖο Βουλγαρίας, τάχα γιὰ νὰ ὑπαχθοῦν ἐκεῖ, σὰν νὰ μὴν ὑπάρχη Πατριαρχεῖο Σερβίας, ἀπὸ ὅπου ξεκόπηκαν, ἢ τέλος τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ὡς ἡ κανονικὴ ἀνωτάτη Ἀρχὴ μας.

Ὅλα ξεκίνησαν ἀπὸ «τὸ κακὸ αὐγὸ τοῦ κακοῦ κόρακος». Στὸ προκείμενο θέμα ὁ «κακὸς κόραξ» εἶναι ὁ στρατάρχης Γιόσιφ Μπρὸς Τίτο, τὸ δὲ «κακὸ αὐγὸ» τοῦ ἔβγαλε τὴν «Μακεδονία τῶν Σκοπίων». Γιὰ νὰ σταθῆ ὅμως ἓνα κράτος ὡς ὄντοτητα χρειάζεται ὄρια, γλῶσσα καὶ ἐκκλησία. Ὅλα αὐτὰ τὰ δισεπίλυτα προβλήματα ἀνέλαβε ὁ Κροάτης «Μεγάλος Σύντροφος» Τίτο καὶ τὰ ἔλυσε σύμφωνα μὲ συνταγὰς καὶ πρακτικὰς τοῦ «Μεγαλειώτατου Συντρόφου» Στάλιν.

Βεβαίως τὸ ὄνειρο καὶ ἡ ὄρεξι ὅλων τῶν Σλάβων καὶ Βουλγαριζόντων «γιὰ τὴν ξακουστὴ Μακεδονία» κρατάει ἀκόμη ἀπὸ τὸν Συμεὼν καὶ τὸν Σαμουήλ, ἔστω καὶ μὲ πολλὰς ἀποτυχίες στὸ ἀπώτερο καὶ στὸ ἐγγὺς παρελθόν. Στὶς προσπάθειες αὐτές, ἡ Βουλγαρία, ὡς πάτρωνας τῆς βουλιμίας ὅλων περὶ Μακεδονίας, ἄφησε τὸ πιὸ ἀπαίσιον ἀποτύπωμα. Ἄφησε ἀποκαϊδία πολλὰ καὶ στάχτες πολλὰς καὶ πόνον πολὺ καὶ αἷμα πολὺ.... Δηλαδή, τίποτε λιγώτερον ἀπὸ ὅσα ἔκαμε ὁ αἰμοσταγῆς Κεμάλ στὸν Πόντο, στὴν Θράκη καὶ στὴν Μ.Ἀσία.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ ρίζα τοῦ προβλήματος φυτεύθηκε στοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Ἡ συμφωνία τῶν Βαλκανίων Συμμάχων ἔλεγε, ὅτι

ὅποια ἐδάφη ἐλευθερώνει κάποιος, αὐτὰ γίνονται δικά του. Ὁ πανικός τοῦ στρατοῦ μας στοὺς Ἀμύνταιο καὶ ἡ ἐπελθοῦσα ἀργοπορία ἀνασυντάξεώς του ἔδωσε τὸν χρόνο στοὺς Σέρβους νὰ φθάσουν ὡς τὰ σημερινὰ μας σύνορα. Ἔτσι ἐγκλωβίστηκε τὸ ἐλληνικώτατο Μοναστήρι-Μπίτολα μὲ τὴν βόρεια Μακεδονία στὰ Σερβικὰ ἐδάφη. Αὐτὸ τὸ status κληρονόμησε ὁ Τίτο καὶ ἄδραξε τὴν εὐκαιρία, γιὰ τὶς βλέψεις του πρὸς τὴν «ὑποδουλωμένη Μακεδονία στοὺς Ἕλληνες». Κοντολογίς σὰν νὰ ἦταν οἱ Σλάβοι καὶ ὅλοι οἱ Βουλγαρίζοντες μαζί μὲ τοὺς Μακεδόνες ἀπὸ τὸ 2000 π.Χ. Ἔλεος. Εὐτυχῶς πὺ δὲν ἔχουν ἀξιώσεις καὶ ἐπὶ τῶν Ἰνδιῶν, ὅπου ἔφθασε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὅπως προσφυῶς γραφόταν κάποτε!

Ἔτσι λοιπόν, στίς 19 Μαρτίου 1943 δημιουργεῖται τὸ «Αὐτόνομο ΚΚ Μακεδονίας» στοὺς πλαίσιο τοῦ ΚΚ Γιουγκοσλαβίας καὶ τὸν Νοέμβριο 1943 ἀνακηρύσσεται ἐπίσημα ἡ Γιουγκοσλαβικὴ Μακεδονία Ὁμοσπονδιακὸ κράτος μαζί μὲ τὰ ὑπόλοιπα συνονθυλεύματα, τὰ ὅποια ἐσχάτως ξανάγιναν κομμάτια, ὅπως ἦταν κάποτε. Μὲ τὴν ἴδια αὐθαιρεσία κατασκευάσθηκε καὶ ἀναγνωρίσθηκε ἀπὸ τὸ ἄθεο (!) καθεστῶς Τίτο καὶ «Ἡ Ἐκκλησία τῶν Σκοπίων», γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ αὐτὴ στοὺς μέλλον τοὺς ἀπώτερους σκοπούς. Τὸ ἀνώμαλο αὐτὸ κατασκευάσμα τῆς «Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας» μὲ Προεδρικὸ Διάταγμα, παρ' ὅλες τὶς ἀντιρρήσεις τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας, ἔκοψε τοὺς πνευματικούς δεσμούς τῶν Σλάβων στὴν Δημοκρατία τῶν Σκοπίων μὲ τὸ Σερβικὸ ἔθνος, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι ἔγιναν «Μακεδονικὸ ἔθνος», μὲ «Μακεδονικὴ γλῶσσα=μετὰ κόπων κλεμμένες λέξεις ἀπὸ ὅλες τὶς βαλκανικὲς γλῶσσες, μέχρι καὶ τσιγγάνικα». Βεβαίως τὸ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ ἦταν ἡ σχισματικὴ «Μακεδονικὴ Ἐκκλησία», πὺ μέχρι σήμερα δὲν ἔχει κοινωνία μὲ καμμία ἄλλη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ὁ Τίτο, ἄθεος ὢν, ἀνέλαβε νὰ δυναμώσῃ τὸ ζαχαρωμένο δεκανίκι τῆς νέας Ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς του. Γιὰ νὰ δώσῃ χρίσμα καὶ αἶγλη στοὺς κατασκευάσματά του, δέχθηκε στίς 28-5-1958 στοὺς Προεδρικὸ Μέγαρο τὴν ἱεραρχία τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Στὸ μήνυμα τοῦ Σέρβου Πατριάρχῃ Βικεντίου ὁ

Τίτο ἀπάντησε, «εἶναι εὐχή μου, νὰ διασώσετε τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας μὲ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο καὶ σὲ συμφωνία μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς χώρας μας». Ὅμως ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία δὲν ἀνεγνώρισε τὸ ἐκτρωματικὸ τέκνο τοῦ Τίτο, γιὰ αὐτὸ καὶ πλήρωσε μὲ διωγμὸ ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα.

Τέλος, ὁ Μητροπολίτης Σκοπίων στὶς 18-7-1967 προχώρησε σὲ σχίσμα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Βελιγραδίου, ἀφοῦ μιὰ «Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσι» τὸν ἀνεκήρυξε ἀρχιεπίσκοπο Ἀχρίδος. Στὰ γεγονότα αὐτὰ ἔχουμε μιὰ παγκόσμια πρωτιά! Ἐνα ἄθεο καθεστῶς ἴδρυσεν τὴν «Ψευθορθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Μακεδονίας», ἐνῶ ἐπίσημα καταδίωκε τὸν Χριστιανισμό!

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ἡ πληγὴ αὐτὴ συνεχῶς καὶ μέχρι σήμερα αἰμορραγεῖ μὲ ποικίλες διαβαθμίσεις. Στὸν καιρὸ μας προστέθηκαν καὶ οἱ βλέψεις τῶν «Ἐμπόρων τῶν Ἐθνῶν» μὲ τὰ γεωπολιτικοοικονομικοστρατιωτικὰ συμφέροντά τους καὶ γιὰ αὐτὸ πάλι ἡ Μακεδονία μας εἶναι στὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος. Στὸν βάλτο μαλλώνουν τὰ βουβάλια, καὶ τὴν πληρώνουν τὰ βατράχια!

Ἡ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ, ΠΡΕΣΠΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΔΑΙΑΣ στοιχοῦσα στὴν μακραίωνη ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας μας καὶ στοὺς πολλοὺς ἀγῶνες τῶν ἀειμνήστων Ἱεραρχῶν τῆς καλεῖ ὅλους τοὺς Ἕλληνες νὰ σταθοῦν ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων μὴν ἐπιτρέποντας σὲ κανέναν τὴν παραχάραξι τῆς ἐνδόξου ἱστορίας καὶ τὴν καπήλευσι τοῦ ἱεροῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας.

Οὐδεὶς δύναται νὰ παραχαράσῃ τὴν ἱστορία καὶ νὰ ἀλλάξῃ τοὺς χάρτες, ὅπου ἤδη ἀπὸ παλαιὰ τὸ κράτος τῶν Σκοπίων ὀνομαζόταν VARDARSKA, χαρακτηριζόταν δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς Γιουγκοσλάβους ὡς «Δημοκρατία τοῦ Βαρδάρη».

Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι καὶ ὁ πρῶην ἡγέτης τῶν Σκοπίων Κίρο Γκλιγκόροφ εἶχε παραδεχθεῖ δημοσίως στὸν Ἑλληνικὸ τηλεοπτικὸ σταθμὸ Αντέννα τὸ 1992 πῶς «ἐμεῖς εἴμαστε

Σλάβοι, δὲν ἔχουμε καμία σχέσι μὲ τὴν Μακεδονία καὶ τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο, ὅπως καὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴ ἱστορία» (!!!)

Ἀκόμη καὶ Ἀλβανοὶ ὑπενθυμίζουν στοὺς Σλάβους κατοίκους τῶν Σκοπίων ὅτι δὲν κατοικοῦν στὴν ἀρχαία γεωγραφικὴ Μακεδονία, ἀλλὰ κυρίως στὴν Παιονία καὶ στὴν Δαρδανία.

Συνεπῶς, καὶ κατόπιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω, φρονοῦμε ὅτι ἡ ὅποια συμφωνία περὶ τοῦ ὀνόματος τῶν Σκοπίων πρέπει νὰ ἀποκλείσῃ ΠΑΝΤΕΛΩΣ τὴν χρῆσι τοῦ ὀνόματος Μακεδονία καὶ οἰωνδήποτε παραγῶγων ἢ συνθέτων αὐτοῦ. Ἐπιλογές ὀνομάτων, Δόξα τῷ Θεῷ, εὐρίσκονται καὶ ὑπάρχουν πολλές, ἀρκεῖ νὰ ἐπιδειχθῇ γνῶσις καὶ σεβασμὸς τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ παρελθόντος.

«Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί». Ὅλοι, πρῶτοι καὶ κύριοι οἱ κρατοῦντες καὶ ἰθύνοντες Ἕλληνες πολιτικοί, καλούμεθα νὰ δώσουμε τὸν καλὸν καὶ ἱερὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἀποδείξουμε ἐμπράκτως ἔαν καὶ πόσον ἀγαποῦμε τὴν γλυκυτάτη μας Ἑλλάδα καὶ τὴν πολυφίλητη καὶ Ἑλληνικώτατη Μακεδονία μας.

Ἡ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ, ΠΡΕΣΠΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΔΑΙΑΣ κατακλείει τὴν γεμάτη πόνο, ἀνησυχία καὶ βαθύτατη ἀγάπη γιὰ τὴν Ἑλλάδα παροῦσα ἀναφορὰ τῆς μὲ τὸν λόγο ποὺ συνήθιζε νὰ ἐπαναλαμβάνη σὲ ὅλους τοὺς τόνους ὁ μακαριστὸς ἐπίσκοπός της Αὐγουστῖνος: «Ἡ Μακεδονία ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντα Ἑλληνική».

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ιερά Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπών & Εορδαίας

imflope@gmail.com